

Un Misteri del Vaticà II

Dv, 9/09/2011 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Entres d'una manera i en surts d'una altra. És després d'una densa hora llarga de representació. Això em deien els qui hi havien anat i aquest estiu **vaig poder experimentar en primera persona** que és així. Aquest és el misteri del Misteri de la Selva. Una representació que es fa a La Selva de Camp coincidint amb la Mare Déu d'Agost i de la que [n'hem parlat a CatalunyaReligió.cat](#) altres vegades. Recordar-ho és una bona manera de reemprendre el curs.

El misteri és ben fàcil d'aclarir veient-lo i escoltant els protagonistes. No estem davant d'una recuperació arqueològica o folklòrica d'un text assumpcionista de finals del segle XIV. Es tracta -amb fidelitat extrema al text i a la complexa teologia mariana medieval- d'**una recreació d'aquest misteri per als homes i dones del segle XXI**. No és casual, per exemple, que el vestuari utilitzat sigui el litúrgic postconciliar, amb albes i estoles com les que podem avui veure a cada diumenge a missa. Una altra opció hagués estat arcaïtzant o desubicada.

No és una recuperació arqueològica pel tomb que hi va saber donar fa poc més de 30 anys en la seva recuperació un dels seus principals promotors, el capellà i biblista [Armand Puig](#), fill de La Selva del Camp. De fet, en el seu entorn natural vaig poder endinsar-me en la faceta més mística d'aquest autor de best-sellers. No en dubtava, però el Misteri de La Selva és la seva expressió més plàstica.

I s'aconsegueix perquè crec que la invitació a participar-hi és una proposta pastoral: **una oració col·lectiva** que només és possible si ho fan actors voluntaris i entusiastes (sense que això hagi de traduir-se en una rebaixa [en la qualitat](#)). Una ofrena viscuda i una aclamació a la Mare de Déu que alguns dels participants clouen plorant. **La percepció és que no canten, sinó que resen cantant.**

Segur que a **cada representació, cada personatge i cada espectador, ho viu de manera diferent**, però ho viu. Em deien que quan s'arriba a l'escena de la processó de la Mare de Déu, l'obra ja funciona sola, que no es pot aturar, com aquell punt en el que l'avió enlairant-se aixeca el morro quan supera la mitja pista. "Una icona en marxa", em deien per descriure l'escena itinerant. A mi, potser per la proximitat geogràfica, em va evocar una litúrgia cistercenca, aquella que neix entre les pedres, la història, el camp i el silenci. **A tothom, sàpiga expressar-ho o no, la representació li fa viure alguna cosa.**

Resumint, que em va entusiasmar, i que [us apunteu per l'any vinent](#) el 14 i 15 d'agost. I que em va fer pensar que El Misteri de la Selva podria ser **una imatge del que es vol dir quan es parla de la continuïtat i renovació que representa alhora el Vaticà II**, en no trencar amb el passat, però no per encargar-s'hi i glorificar-lo, sinó per utilitzar-lo per dir alguna cosa a les persones d'avui. Una proposta que essent confessant és àmplia i oberta a tothom qui s'hi vulgui acostar, **veure, escoltar i viure.**